

Szerkesztőségi iroda:
Csik-Szereda
Szultán-ház, (posta mellett)
hová
a lap szellemi részét illető
közlemények küldendők.
Kiadóhivatal:
Györgyjakab Márton
könyvnyomdája
hová
az előfizetési pénzek és
hirdetések küldendők.

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETI LAP.

MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 frt.
Negyedévre . . . 1 frt.

Hirdetési díjak:

3 hasábos petisorsért vagy
annak helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön minden
beiktatásnál 30 kr.

Nyiltteri cikkek

soronként 10 krért közöl-
tetnek.

A haltenyésztés érdekében, tekintettel a csikmegyei viszonyokra.

(V) Állami és társadalmi igényeink napról-napra szaporodnak. E körülmény nehéz kényszerhelyzetet teremt az állampolgárok életében, mert nekik kell a rohamosan növekvő igények fedezésére szükséges eszközöket, az igények szaporodásával előállott költségeket megteremteni, hordozni.

Ha az államkormány az államháztartás költségeinek fedezhetése céljából a népet folytonosan és mindig nagyobb mérvben kénytelen az adók és szolgáltatások különböző nemével megterhelni, ennek természetes következménye, hogy az állampolgároknak is oda kell törekedniök, miszerint a beszolgáltatandó adók ak előállíthatására, a rendelkezésükre álló és jövedelmet nyújtani képes tőkét minél okszerűbben kihasználják.

A halászat most már megszűnt az lenni, a mi volt valaha az ősök idejében; megszűnt egyik életfentartási ágat alkotni, de nem vesztette el ama tulajdonságát, hogy okszerű kezelés mellett meglehetősen jövedelmet nyújtó tőke lehessen s nekünk csiki szegény állampolgároknak pedig leginkább van szükségünk arra, hogy a nem épen legnagyobb hasznot nyújtó tőkét is jövedelmezővé tenni igyekezzünk akkor a midőn nagyon kis mértéken állanak rendelkezésükre a jövedelmezőbb tőkék közé sorolható, s dusabban gyümölcsöző termelési ágak.

Midőn a „Közgazdasági Értesítő“ 1888. évről szóló jelentése a lefolyt 1888. évet úgy és olyannak jelzi, a mely a magyar halászat történetében a hanyatlás szomorú időszakának zárköve és az újbóli felvirágzást magában rejtő szebb jövőnek záloga lehet s midőn a jövőnek e biztosítékát az édesvízi halászat renderéséről szóló 1888.

évi XIX. törvénycikkben látja, mi is felhívjuk Csikvármegyének, e megye lakóinak figyelmét a halászatra, mint olyan gazdasági ágra, mely hivatva lehet és van is hivatva arra, hogy bevételeinket annak mívelése által szaporítani tudjuk. Fel kell hívunk a csiki székelyek figyelmét a halászatról szóló törvény rendelkezéseire, s különösen azon biztosítékokra, melyeket a törvény a halászat üzésével foglalkozóknak nyújt s mely szerint a halászat nem fog jövőben a senkiének tekinteni, hanem rendezve leend a halászati jognak tulajdona és gyakorlása is, s mely szerint odaadólag lehet foglalkozni a halászatnak jövedelmezőbbé tételével, lehet beruházásokat tenni és áldozatokat is hozni anélkül, hogy jövőre is önkénytelenül előállana az eddig uralgott gondolat, miszerint hiába volna minden fáradság, minden költség és beruházás azon állapottal szemben, miszerint maga a hal res nullius levén, illetve ilyenek tekintetvén, senkiének sem volt kedve, sem bátorsága a haltenyésztésre időt, fáradságot, annálkevésbbé pedig még költséget is fordítani.

Most, midőn a halászat rendezéséről szóló törvény már megvan, s midőn annak szigorú végrehajtása is meg fog történni, habár megyénk kis terjedelméhez képest, kicsinyben is, de a vidékünkön levő Olt folyónak és számtalan kisebb vizeinknek gazdag haltermő képessége következtében mégis mindenesetre eredményesen foghatunk a haltenyésztéshez — s bizonyára nagyban szaporíthatjuk csekély jövedelmeinket. — S minthogy a törvény a halászat gyakorlása tekintetében olyformán intézkedett, hogy a tulajdonosok önálló gyakorlatra csak akkor vannak jogositva, ha vizökön a gyakorlat okszerűen és a szomszéd birtokosok sérelme nélkül üzhető, minthogy továbbá a törvény eme rendeletének sajátságos birtokviszonyainkból kifolyólag nem igen tehetünk eleget,

vizeink kihasználásánál a társulati működésre vagyunk utalva. És ez nemcsak hogy hátránnyal nem jár, de sőt kívánatos és előnyös is, mivel a szomszéd tulajdonosok együtt könnyebben tehetnek beruházásokat és létesíthetnek úgynevezett haltenyésztő tavakat és telepeket.

Igaz ugyan, hogy még ez említett társulás és együttműködés mellett sem létesíthetünk oly szükséges vállalatokat, a mint a gróf Eszterházy Miklós tatai (500 hold), a holt Tisza-ág cibakrévi (700 h.), a Deznán tervezett (17 h.), a Barkássy Kálmán Algyesten (15 h.) a Benyovszky Rudolf Alsó-Tengeliczen (20 h.), a gróf Nádasdy Ferencz p.-agárdi (8 h.), a gróf Bethlen Pál lábodi birtokain levő haltenyésztő tógazdasági üzemek, d a kisebbszerű, alig 100 vagy 2—300 négysz. öl területet igénybe vevő haltenyésztő tavacsákát, főleg pisztráng-tavakat pl. Csikszentmárton és Szentgyörgyön a Fisák, Szentimrén a Bányapatak, Szentkirályon a Nagyospataka, Somlyón a Somlyópataka, Szépvizen a Szépvizpataka stb. mentén, mint Prázsmáron (Brassó mellett) a szász atyafiaknál látható, — igen olcsón és gazdaságosan lehetne szervezni, mit ha nem teszünk, csakis a mi hibánk leend, hogy míg egyrészt a viz és halanyag rendelkezésükre áll, a biztos és szép jövővel kecsegtető jövedelmiforrást ki nem használjuk.

LAPSZEMLE.

I. Képviselőház.

A képviselőház a húsvéti szünet után április 29-én tartotta első érdemleges ülését, a melyen a honatyák oly feltűnő kevés számban voltak jelen, hogy Irányi Dániel egész indignációval appellált a törvényhozói kötelességéretre. E napon a ház letárgyalta az 1889. évi ujonczozási törvényjavaslatot. Nagy István határozati javaslatot terjesztett be, melynek célja, hogy a honvédelmi miniszter

A „CSIKI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

Kolozsvári dolgok.

Itt még nem sikkasztottak. Ez a legnagyobb újság, mert maholnap megérjük azt, hogy újság-számba megy s csodatárgyát fogja képezni egy árvapénztár vagy egy hitelbank, a hol még nem gyakorolták a „kezelési rendetlenség“ és „sikkasztás“ enyhe kifejezése alá foglalt — lopásokat.

Hát biz' ez elszomorító dolog. Lapjaink vezércikkeket írnak róla — s az ország különböző részeiben történt közpénz-elkezelések számára állandó rovatokat létesítenek. Az okát sokféleképen magyarázzák. A thxologiai lapok a kor erkölcs-telenségének, a kihalt vallásos érzületnek tulajdonítják; ellenzéki újságaink a mostani kormány-rendszert, sőt egyenesen Tisza Kálmánt szidják érte; szellemeskedő tárczairók azt mondják: „van valami a levegőben, a mitől az elkábult emberi agy összetéveszti az „én yém és tied“ közti különbséget“; s a paedagógusok a helytelen és ferde családi nevelési methodusban kutatják eme rettentő betegséget csiráit.

Legnagyobb szegényeinkre még megérjük, hogy az ethnologusok nemzeti typusunk jellemvonásai közé felveszik, hogy szereti a másét.

Őseink orrát vágták le s gyermekeit rab-szolgákká tették a tolvajnak s most — — — — —
Nó de hagyjuk, ez kényes téma!

Kizöldültek a fák, zöldelnek a tavaszi versek, tárczák; ez már együtt jár a tavasszal, mint a cserebogár.

Megérkeztek a fecskék szénfekete szárnyaikkal s megérkeztek a párbajhősök, fekete kötelékbe burkolt karjaikkal feltűnést óhajtván kelteni mindenütt; különben ez is tavaszi levegővel jár. A kedély izgultabb, a vérkeringés gyorsabb, a sur-lódások gyakoribbak — csak Mihasznáink fejében van örök nyugalom és üres, kongó cseng.

Nagy port vert fel a szilágy-somlyói arany-lelet, mely egyike a legértékesebbeknek, a mit eddig Magyarországon találtak. Leírásukat bővebben hozták a szakértők tollából a pesti lapok. Érdekesebb az az affaire, mely 10 szilágy-somlyói képviselő és Pulszky Ferencz közt felmerült.

Ugyanis Pulszky a „Pesti Hírlap“-ban a szilágy-somlyóiak régészeti tudományáról tulságosan fitymálva szólott, s mikor a lelet megtekintésére leutazott, a megbotránkozásig pongyolán, s az in-

telligens közönség semmibevételével tartott egy szabad előadást, a melyben — a mint az ott jelen voltak mondják — mindenről volt szó, csak a szilágy-somlyói kincsletről nem.

Ezért az „Ellenzék“ május 1. számában 10 szilágy-somlyói képviselő egy nyilatkozatban elítéli a Pulszky eljárását.

Tehát az öreg orrot kapott.

Térjünk vissza Kolozsvárra. A templomkö-rüli épületek lebontása által, a góth-stylü nagy templom teljes szépségeivel emelkedik ki.

Szóval szépül a város és tisztul is; amennyben a helyi lapok valóságos harcztot indítottak a pinczérleányok, — ez úgynevezett k o p o t t s y r é n e k ellen.

Tehát még sincs minálunk amolyan nagy városias erkölcstelenség.

Nemsokára itthagynak a színészek is s lesz aztán itt is olyan kisvárosi csendélet, mint akár Csikszeredában.

Tán csak nem haragusznak meg ezért a hasonlatért e lapok t. olvasói.

évenként az ujjonczejánlási javaslat tárgyalásakor tegeyen jelentést az önkéntesek tisztí vizsgálatának eredményéről. A ház a határozati javaslatot a honvédelmi miniszter stillaris módosításával elfogadta. Ez ülésen Irányi Dániel alkalmat vett magának, hogy válaszoljon Andrassy Gyula grófnak a főrendiház bizottságában a véderő törvény tárgyalása alkalmával elmondott nagyjelentőségű beszédére, a melynek éle a külön magyar hadsereg ellen irányult. Irányi nem vonta bele a vitába Andrassy gróf személyét, az ellenzék azonban néhány nem éppen hízegő közbeszólással ignorálta Andrassy gróf babérait. — A ház az ujjonczejáni javaslatot eljogadta.

Április 30-án a közlekedési és közgazdasági miniszteriumok ügykörének új beosztásáról szóló törvényjavaslatot intézte el. A közmunka, közlekedési, ipar és kereskedelem a kereskedelmi miniszterium ügykörébe osztatott be; a földmivelés és vízszabályozás ügye pedig a földmivelési miniszteriumba. Madarász József és Polonyi Géza elleneztek a javaslatot, a többség azonban változatlanul elfogadta. — Ülés végén Szederkényi Nándor sürgősen interpellálta a pénzügyminisztert Eger városa italmérési joga tárgyában.

Május 1-én a képviselőház tárgyalás alá vette az 1889. évi költségvetést, mely félév előtt terjesztett a ház elé. Előreláthatólag — a beköszöntő beszédekkel jítelve — a vita inkább politikai, mint pénzügyi lesz, mivel Hegedüs Sándor pénzügyi előadó olyan költségvetést ajánlott elfogadásra, melyben még Horánszky Nándor is kevés kifogásolni valót talált. Igaz ugyan, hogy a Hegedüs által bevallott 13 milliós deficit Horánszky számadatai nyomán nem kevesebb, mint 40 milliós deficitte nőtte ki magát. Az ülés folyamán még Mudrony Soma és Orbán Balázs beszéltek. Mudrony a függetlenségi párt nevében határozati javaslatot terjesztett be, mely szerint a párt a törvényjavaslatot általánosságban sem fogadja el.

Május 2-án a képviselőházban a költségvetési vita második napja valamivel élénkebben folyt le, s a képviselők nagyobb számban voltak jelen, mint akvita első napján. Napirend előtt a bizottsági választások történtek meg. A költségvetési vitát Csatár Zsigmond és Wekerle pénzügyminiszter beszédei töltötték be. — Az új pénzügyminiszter minden új program mellőzésével magáévá tette a miniszterelnök — mint volt pénzügyminiszter — múlt évi exposéját és egész pénzügyi programját. Válaszolt Horánszky és Mudrony előző napi beszédére. Nagy hévvel és erősen felfegyverkezve támadt azon vád ellen, mintha a kormány pénzügyi intézkedései a közgazdasági tekinteteket mellőznék. Beszéde végén reményének ad kifejezést az iránt, hogy államháztartásunk már a közel jövőben normális állapotba jut. Biztató szavai jót tettek a többségre. — Wekerle előterjesztését Csatár Zsigmond tartalmas beszéde előzte meg, a mely a házat állandóan derűtségben tartotta. Az adminisztráció visszaléseirol szólva, általános meglepetést keltett az a kijelentése, hogy Torontálmegyében a minap a besenyői körjegyzőséget 8000 forintot adták el. — Ülés végén Tisza Kálmán miniszterelnök jelentést terjesztett be az új ország-ház építéséről.

Május 3-án a képviselőházban nagyon zajos ülés volt. Két fontos momentum történt ez ülésen. Egyik a miniszterelnök személye ellen a véderő vita alkalmával oly magas fokra hágott, de azóta csillapult, harc ismét megújult s a legnagyobb szenvedélyvel folyt. A másik fontos momentum az erdélyi kérdés volt; nem a közjogi, hanem a közigazgatási, közgazdasági, kulturális és nemzeti kérdés alakjában. — Tisza személye ellen Kaas Ivor b. és Hollaky Imre indították meg a harcot és Helffy Ignác folytatta tovább. A kormánypárt részéről Hock János beszélt, a közoktatásügyi kérdéssel foglalkozva. Beszéde végén Hollakyval polemizált. — Kaas Ivor b. beszédében kifejté, hogy a rekonstrukció kardinális hibáin kívül még miért nem maradhat Tisza Kálmán a miniszterelnöki székben; fejtegetését számadatokkal, tényekkel, hasonlatokkal és az elmúlt 14 év bírálatával öszinte nyíltsággal bizonyította. — Utána Hollaky Imre a szenvedő Magyarország (Erdély) nevében beszélt lelkesen és hévvel. Az erdélyi részek szegénységének, elnyomatásának és szenvedéseinek hü képét tárta fel szóló, s nagy hatást keltett beszédét az az ominózus kijelentéssel végzé, hogy Tisza Kálmánt még a párthívei sem tarthatják igaz embernek. Hollakynak e kijelentése óriási zajt okozott s elnöki felszólalást is provokált, de kevés sikerrel. — Beszélt még Boncza Miklós a javaslat mellett, de kevés szerencsével. — Utoljára a miniszterelnök emelt szót s Hollaky támadásait nagy indignációval utasította vissza. A többség őt eljenezte, az ellenzék Hollakyt.

Május 4-én a képviselőháznak ismét viharos napja volt. A költségvetési vita volt napirenden. Első szónok Detrich Péter erős és kiméletlen hangon mondtotta ki, hogy mit jelent az mikor a pénzügyminiszter a „meglevő jövedelem forrás belterjessebb kihasználását“ igéri. Szó szerint ez azt jelenti, hogy még több végrehajtót akar a szegény nép nyakára küldeni. Zay Adólf hosszabb beszédében az erdélyi dolgokkal foglalkozott. Utána Tisza K. beszélt, s röviden körvonalazta a rekonstruált kormány állás pontját. E beszédre az ellenzék részéről Eötvös Károly akart rögtön válaszolni, de Apponyi gr. felszólítására átengedte neki a válasz megadását. Apponyi gróf a tőle már megszokott talpraesett beszédében válaszolt Tiszának s igyekezett érvelései s nézeteit, a rekonstruált kormány állás pontjára nézve elsilányítani, s a dolguk valódi állását feltüntetni. Beszédét a kormánypárton mély hallgatással fogadták, annál nagyobb elismerést és tetszést aratott vele a két ellenzék soraiban. Ezután a főrendiház üzenetei vétettek tárgyalás alá, a mely rövid időt vett el s az ülés bezárta előtt a miniszter elnök válaszolt Csatár Zs. kétrendbeli interpellációjára, melyek közül az elsőt Csatár nem vette tudomásul.

II. Főrendiház.

Május 4-én a főrendiháznak is volt rövid ülése melyen Vay Miklós b. elnök részvétellel emlékezett meg két főrendi házi tagnak Rónay Jácint és Vay Alajos b. haláláról. Több apró törvényjavaslat tárgyaltak le. Végül az 1889. évi ujjonczejánlásról szóló törvényjavaslatához Rudnyánszky b. azon módosítást nyújtotta be, hogy a törvényjavaslat kihirdetése napján azonnal lépjen hatályba. A főrendiház a módosítást a honv. miniszter hozzájárulása után vitánélkül elfogadta. Ezzel az ülés véget ért.

LEVELEZÉS.

Tekintetes szerkesztő ur!

A gyergyószentmiklósi „szegény tanulókat“ segélyező rongyhasznosító egyesület évi rendes közgyűlését a főelemi iskola nagytermében folyó évi április hó 28-án tartotta meg.

Az egyesület elnöke Orel Máté ügyvéd délután 3 órakor a kevés számmal képviselt gyűlést megnyitván, beszédében szomoruan konstatálta, hogy a lefolyt évben az egylet iránti érdeklődés nagyban lazult, s ha még ez a jelen évben is tartani fog, az egylet tovább eddig gyakorlott jótékonyosságát nem képes folytatni, miért is kéri általában, ugy az egylet tagjait, mint az egylet iránt érdeklődő közönséget, hogy ezen csakis helyben működő jótékony egyletet melegebb pártfogásban részesítsék.

Az elnöki megnyitó után a pénztárnok, gazda s jegyzői jelentések következtek, melyeket a közgyűlés egyhangulag helyesléssel elfogadott.

Ezek után az új tisztikar alakult meg a következőképen. Elnök lett: Orel Máté az egylet megalapítója, alelnökök: Ferenczy Györgyné és Görög Joáchim, jegyző: Orel Dezső, segédjegyző: Kricsa Konrád, gazda: Kálmán István, seg. gazda: Kálmán Istvánné, pénztárnok: Havas Jakab, felügyelő bizottság tagjai: Merza Kristófné, Lázár Zakariásné, Orel Máténé, özv. Römer Gyuláné, ifj. Vákár Istvánné, Kritsa Klára, Bocsánecz János, Dr. Tiltscher Ede, Kritsa Zoltán, Fenczel János, Ferenczy Károly és Jankó András.

A közgyűlés egyéb tárgyai között az egyesület javára május hóban adni szándékolt estélyek is szóba kerülvén, ez a közgyűlés által egyhangulag elfogadtatott.

Igen sokan vannak városunkban kik sajnálatuknak adnak kifejezést a felett, hogy a gyergyói közönség, mely mindig a jóért és nemesért lelkesedni tudott, ezen egylettel szemben hidegséggel viseltetik, míg a vidékünkön nem nagy népszerűségnek örvendő, de minden erővel hasznot hajtani törekvő vereskereszt egylettel szemben nagy buzgalommal áldoz és viszi filléreit az egylet által rendezni szokott fillérestélyekre.

A vereskereszt egylet üdvös intézmény, ezt tudjuk és elismerjük, de egy ilyen kishelység mint

a mi községünk, a melynek szüksége csakis helyi jótékony egyletre van, ne akarjon versenyezni a nagyobb városi egyletekkel, és jövedelmének nagyobb részét a fővárosba az egylet fő székhelyére felküldeni. Ezt átkellene látni a vereskereszt egylet nagy tekintélyű választmányának és ezértelemben átkellene engedni a tért más egyleteknek, sőt teljesen felis oszlatatná a fiók egyletet, hogy egy szívvel működhetnénk oda, hogy a rongyhasznosító egyesület, melynek egyedüli célja a szegény iskolás gyermekek felruházása, ugy anyilag, mint szellemileg erősödjék, mi által el lenne érve nálunk is az, hogy az ember nem lenne kénytelen nézni, a sok hidegtől didergő szegény gyermekeket.

Egy jelenvolt.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Tisztelettel kérjük azon t. olvasóinkat, kik az első évnegyed előfizetési díjával még hátralékban vannak, hogy azt minél előbb kiadótól vatalunkhoz befizessék.

— Ifj. Molnár József orsz. gyűl. képviselőnk, mint részvétellel értesülünk Budapesten két hét óta ágyban fekvő beteg.

— Eljegyzés. Csikszentsimoni Korody Dániel m. kir. csendőrorsvezető a napokban jegyezte el Funk Magdolna k. a-t. Funk János városi állatorvos kedves és szeretetreméltó leányát. Zavartalan és tartós boldogságot kívánunk a leendő frigyhez.

— Esküvők. Folyó évi május hó 12-én tartja esküvőjét Bartos Béla szabó mester Jakab György kedves leányával, Vilmával. — Dada Gyula nyug. honv. hadnagy és semesnyei birtokos folyó hó 20-án vezeti oltárhoz Lux Sándor bádogos kedves leányát, Rózát. Áldás kísérje frigyüket.

— A sorozás Csiksmegyében május hó 19-től június hó 14-ik napjáig terjedő idő alatt fog a megállapított utazási és működési terv szerint végrehajtani és pedig a következő sorrendben: Május 19-én érkezik a bizottság Csikszeredába, hol 20-án tartatik a sorozás. A kászon-alsziki sorozó járásban május 21-től 24-ig, a felsziki sorozójárársban május 26-tól június 3-ig, a gyószentmiklósi sorozójárársban június 5-től 11-ig és a tölgyesi járásban jun. 13. és 14-én fog folytatatni.

— Értesítés. „ÓRANGYAL“. Ima- és énekkönyv. különösen a ker. kath. ifjúság használatára. Szerkesztette: Baka János csikszentmártoni r. kath. kántortanító. Az erdélyi püspöki hatóság jóváhagyásával. Az erd. róm. kath. irodalmi társulat kiadványa. — Ezen ima- és énekkönyvnek az első kiadásnál csinosabb, izlesebb s a sz. kereszt útjával meg bővített második kiadása e héten került ki a sajtó alól, melyet gazdag tartalmánál fogva bátor vagyok — mint első áldozási, bérmálási, új-évi, névnapi vagy iskolai ajándékot — a főt. lelkeskedő papság, tek. kántor és tanítói kar különös figyelmébe ajánlani. Ára: vászonkötésben, tokkal 40 kr., félbörkötésben 45 kr., egész bőrkötésben 60 kr., díszkötésben 80 kr. Minden 10 példányra kedvezményül 1 tiszteletpéldányt adok, 50 példányon felüli megrendelés díjmentesen szállítatik. — Csikszereda, 1889. május 7. Kiváló tisztelettel: György Jakab Márton, az „ÓRANGYAL“ kiadó-tulajdonosa.

— Rejtélyes eset. Szándékos emberölés büntetteért a csikszentmártoni kir. járásbírósnál vizsgálati fogságban levő csiktusnádi id. Bencze Miklós ellen azon jelentés tétetett, hogy ez előtt mintegy 4 évvel egyik rokonával tusnádi Bencze Dáviddal elindult, hogy azt, mint fuvaros Romániába szállítsa, azonban másnap visszatért a nevezett Bencze Dávid nélkül, s midőn kérdezték, hogy hová tette azt felelte, hogy kászoni fuvarosoknak adta át elszállítás végett, azóta Bencze Dávid hollétéről rokonai tudakozódásikra semmi értesülést nem nyertek, s miután Bencze Miklós az eltűnt birtokait kimutatható jogczim nélkül azóta bírja, ez a rokonok körében azon gyanut ébresztette, hogy id. Bencze Miklós Bencze Dávidot, mint rossz indulatu ember eltette láb alól. A vizsgálat — mely hivatalos lesz a rejtély fátyolát fellebbenteni — a csikszentmártoni kir. járásbírósnál folyamatba tétetett.

— Csikszentmártonon folyó hó 5-én tűz ütött ki, s rövid idő alatt egy gazdának háza és gazdasági épületei égtek le. A tűz gyújtogatásból eredt, s a gyújtogatót el is fogták.

— **Megjelent és beküldetett** hozzánk az „Eredeti Magyar Daltár“ III. évfolyamának 3-ik száma a következő tartalommal: „Te vagy az én boldogságom“ Hoós Jánostól. „Leszáll az éj“ dr. Angyal Armandtól. „A minap is a kapuba“ Szentkirályi Ödöntől. „Ez a vidék bármily kopár“ Kecskés Ernőtől. „Ha én veled szóba állnék“ Goll Jánostól. „Eszem azt az éjfélete szemedet“ és „Szeretlek, de titkoltam“ Telbisz Jenőtől. „Illik néha emlékeznünk régiekről“ és „Ti magyarok egy Istent imádjatok“ (XVI. századból) dr. Szöllősy Attilától. A melléklet tartalma: „Sabadban“ és „Minő sors vár majd én reám“ Perényi Lajos. „A kis honfi dala“ Szelestey Gyulától. „Juliskának hét babája“, „Vakáció“ és „Az első csizma“ Hoós Jánostól. Előfizetési ára: egész évre (12 füzet) 6 frt, fél-évre (6 füzet) 3 frt, negyedévre (3 füzet) 1 frt 50 kr. Egyes szám ára 60 kr. Előfizetheti az „Eredeti magyar Daltár szerkesztőségénél Déván (Hunyadmegye). — Ajánljuk a zene- és énekkedvelő közönség figyelmébe e nagy gonddal szerkesztett zenemű-folyóiratot.

— **Vakmerő törvényhozók.** New-Yersey észak-amerikai angol gyarmat törvényhozói legutóbb a a következő 3-t ígtatták az állam törvényei közé: „Bármely kóru és rangu leány vagy özvegyasszony, a ki ezentul szepítő vagy mosdószerek, mesterséges haj és mesterséges fogak, illatszerek és magas sarku cipők segítségével ő felségének valamely férfi alattvalóját házasságra igyekszik csábítani, ugyanazzal a büntetéssel sújtassék, mellyel a bűvészet és kuruzslás.“ Persze arra nem gondoltak a bölcs törvényhozók, hogy mihaszna a preventív intézkedéseknek, ha a new-yersey-i férfiak hisznek a „kuruzslás“-ban.

— **A nihilisták mozognak.** Pétervári jelentések szerint a nihilisták ismét rémitik a cárt. Midőn a cár néhány nap előtt az Anicskov-palotabeli dolgozó szobájába lépett, íróasztalán a Svájcban megjelenő „Szvoboda“ (Szabadság) című nihilista újság több számát találta, továbbá forradalmi tartalmu röpiratot, halálfejekkel és egyéb borzalmas dolgokkal művészileg díszített leveleket, a melyekben „Alexandrovics Sándor“ felszólítatik, hogy készüljön a halálra. A cár rendkívül felháborodott a felfedezésre és szigorú vizsgálatot rendelt el. Udvári körökben nagy az izgatottság; a cárné pillanatra sem hagyja el a férjét. — A Daily News a nihilisták összeesküvéséről még a következő részleteket kapta Pétervárról: A rendőrség erélyes nyomozás után Kronstadtban nagykérszet robbanóanyagot fedezett fel. A nyomozások azt is kiderítették, hogy nagy összeesküvés van a cázar élete ellen. A cázar a mult kedden el akart menni Zarszkoje-Szeloba, a katonai gyakorlatokra, de az utolsó pillanatban kijelentette, hogy akadályozva van a megjelenésben. Hir szerint a cázar életéért fölötté aggódó cázné kérésére maradt el Sándor cázar a gyakorlatról.

— **Három gyermek tűzhalála.** Kézes Anna, selmecbányai varrónő, a napokban korán reggel ment el hazulról, három kis gyermekét egyedül hagyva otthon. A gyermekek gyufával kezdtek játszani, miközben az egyik gyermek, egy ötéves kisleány, ruhája meggyuladt s a szerencsétlen gyermeket pár perc múlva lángba borította. Az égő leányka rémületében magához szorította testvéreit s csak hamar ezeknek a ruhái is meggyuladtak. Minden segély nélkül pusztultak el a szerencsétlen gyermekek s az este haza érkező anya már csak az elszenesedett holttesteket találta.

— **Idegen kézre került aranybánya.** A hunyadmegyei zdrákolci aranybányát, melyet sz. Jánosról neveztek el, a napokban egy németországi társaság vette meg az eddigi birtokosoktól, több erdélyi arisztokrata-családtól. Ez volt a magyar birtokosok kezében levő utolsó nagyobb aranybánya az erdélyi bányavidéken. A többi bányák jobboldán a kincstár, a királyi család, vagy idegen társaságok birtokában vannak.

— **Elfogott jezsuiták.** Szilao mexikói városban a hatóság öt jezsuita prédikátort beszédei miatt letartóztatott. A nép erre fölfegyverkezve megrohanta a feyházat, hogy a népszerű papokat kiszabadítsa. A polgármestert, ki a népet csilapítani akarta, agyonlőtték. Erre a fogház őrsége sortüzet adott a népre s a küzdelemben 200 ember elveszett, sok pedig megsebült.

— **Oroszország készülődései.** A Standard bécsi levelezőjének értesülése szerint Oroszország a portának semlegességi szerződésre vo-

natkozólag tett ajánlatot, arra az esetre ha oroszország más idegen hatalommal háboruba elegyednék. Kezességül azonban a pontos megfigyelés céljából a Dardenellák és a Bosporus átadását követelte. A porta sokáig habozott, végre azonban tagadólag válaszolt. Nelidov nagy követ valószínűleg új utasításokkal tért vissza Pétervárról Konstantinápolyba.

— **Helyreigazítás.** A „CsiKI Lapok“ 15. számának nyilvános számadás czimű rovatában közzé tett pénzbeli adközők névsorába Csiks-entmártorról Nagy Sándorné neve hibában csuszott be a Solnai Sándorné neve helyett: mert a veres keresztegylet csikszeredai fiókja által április 1-én rendezett közvacsorához étel helyett nevezett községből nem Nagy Sándorné, hanem Solnai Sándorné adott gyűjtő iven 1 o. é. forintot.

— **RÖVID HIREK.** Gyorsabb lesz a vasút. A magyar államvasutak igazgatósága elhatározta, hogy vonatait sebesebben járatja. Evégből a mult héten próbamenetet tartottak; a próbamenet, úgy mondják, teljesen sikerült. — **Az iparosok vándorgyűlése** az idén Győrött lesz, mely alkalommal az odavaló ipartársulat munkakiállítás fog rendezni, vándorgyűlés augusztus 4 én lesz s e napon nyílik meg a kiállítás a megyeház nagy termében. — **Bulgáriában** zavarok kitörésétől lehet tartani rövid időn, mivel Ferdinánd fejedelem a papsággal ellenséges lábon áll. — **A magyar fegyvergyár** a gubacsi határban már készen áll, csupán a szobafestők végzik benne az utolsó munkát. Junius elején már megkezdik a munkások begyakorlását, míg a tényleges munka aug. 1-én kezdődik meg a gyárban. — **Az új országház** építését ismét megkezdették. A télen szünetelt a nagy munka, csak a köfaragó-műhelyben dolgozhattak; most 600 munkás dolgozik. — **Kossuth Lajos** egészségi állapotáról örvendetes híreket hozott Helffy Ignác orsz. képviselő, ki a közelmúlt napokban érkezett vissza olaszországi útjáról. — **Umberto** olasz király május 21-én indul berlini útjára; kísérni fogják a trónörökös, Pasi tábornok és Crispi miniszterelnök, s 8 napig fognak Berlinben időzni. — **Az oportóli kath. kongresszus** kimondta, hogy a Portugáliában levő protestáns templomokat be kell zárni. — **Magyar bál Parisban.** A párisi magyar egyesület e hó 18-án tartja meg szokásos bálját, jótékonyági pénztára javára. — **A párisi szegényeknek** a köztársaság elnöke a forradalom 100 éves fordulója és kiállítás megnyitása alkalmából 20,000 frankot ajándékozott. — **Erzsébet királyné** egészségi állapota sokat javult, ez okból Wiesbadeni tartózkodását május 23-ig meghosszabította. — **Parisban** egy bohóc agyonlőtte magát. A bohócznak volt egy majma, mely az öngyilkosságnak tanuja lévén, fogta a gazdája kezéből kihullott pisztolyt, s ahogy a bohóctól látta, szintén meg-lőtte magát. — **A román trónörökös,** Hohenzollern Ferdinánd herczeg május 2-án tartotta bevonulását a bukaresti királyi palotába, hol Károly király kinyilvánította őt hivatalosan a román trón örökösévé. — **Natalia** szerb királyné május közepén fog találkozni fiával Pozsonyban. — **A meyerliagi kastély** lebontását a napokban megkezdtek. A lebontással 4 hét alatt elkészülnek és azonnal hozzáfognak a karmelitanók kolostorának építéséhez. A boldogult trónörökös halottas szobáját kápolnává alakítják át.

CSARNOK.

Halálával bizonyította.

Németből: Babilás.

(Folytatás és vége.)

A következő nap az utolsó volt azon ezred kivonulására meghatározott idő előtt, — melyhez Warrner és Carlile tartoztak, mert ez utóbbi is felszerelt saját költségén egy századot.

E nap estéjén ellenállhatatlan erő vonzotta Warrner Tracei békebíró házához; — eltávozása előtt megegyeszer, utójára látni akarta Mellyt.

Mert Warrner nem tartozott azon szerencsések közzé, a kikben kihál a szerelem, ha viszontszerelemre nem találják. Ő csak egyszer tudott szeretni. Már távolról feldobogott a szíve, a mint a jól ismert kertajtócskát meglátta. Az ajtócska megnyílt és Carlile lépett ki rajta. Most vett búcsút arájától. Warrner ösztönszerűen elfordította lovát s a bokrok közé rejtőzött, míg szerencsés vetélytársa mellette ellovagolt.

— Oh, a szerencsés — kiáltá Warrner —

ő látta őt, ő beszélt vele! — hanem én is látni akarom! — beszélni akarok vele utójára.

Megsarkantyuzta lovát és az ajtócskához vágatott, a hol Melly állott még mindig eltűnt jegyese után nézve.

— Oh Pál! — kiáltá Melly a meglepetés hangján, mely mint éles kés járta át Warrneének féltékeny szívét. — Oh Pál! újra itt vagy?

— Nem, Melly, én vagyok itt, — mondá Warrner oly hangon, mely mindenkép nyugodnak akart látszani — én akartam neked egy „Isten hozzád“-ot mondani, mielőtt elmennék. Nemde te is mondasz nekem egy barátságos búcsúszt?

— Teljes szivemből, kapitány, — mondá Melly s barátságosan nyújtá Warrnernek kezét.

— Gondolj reánk és imádkozz érettünk. Az oly imák, mint a tied, mindig meghallgattatnak.

— Pál ugyanazon ezredben van, a melyben Ön — mondá vontatva Melly, miközben vére mind az arczába szállt.

Azt is hallottam, hogy Ön az ezrednek jó barátja.

— Igen, Sebruck ezredes a legjobb barátom.

— Nemde — kérde Melly kőröleg — Ön nem fogja befolyását a Pál megrottására felhasználni?

— Melly! — kiáltá Warrner fájdalmasan.

A felindulás és mély fájdalom hangját nem lehetett félreérteni. — Mellynek szíve megkönynyebbült.

— Én ezt gondolhattam volna — mondá Melly engesztelőleg — hanem úgy aggódtam Pál miatt.

— Melly, majd egy napon meg fogsz győződni, hogy engem akkor is félreismeretél. És én mégis szerencsét kívánok neked és Pálnak. — És most engedj még csak egy kérdést.

— Kérdezzen — mondá Melly mosolyogva és elpirulva.

— Pált valóban és igazán szereted?

— Mint életet — felelé Melly komolyan és ünnepélyesen. Hangjának rezgése kétségtelenül bizonyították állításának igazságát.

Erre Warrner egy nyugodt szenvedélytelen „Isten hozzád“-ot mondott és eltávozott.

Melly utánna nézett mindaddig, míg az út hajlásánál szemei elől eltűnt, örökre eltűnt.

A szörnyű hadisten egész nap dühögött Gattysburg vérrel borított mezőin. A közeli hegyóriások mint síró angyalok szomorúan bámulták a lábaiknál történő mézarlást. A nap sűrű füstfelleg mögé rejtőzött; nem akarta látni a haldoklók üvegesedő szemeit, a sebesültek fájdalmas rángásait, a hegyekké halmozódó hullákat és a patakokban folyó vért.

Ezen emlékezetes nap hosszú és rettenetes órái alatt Warrner és Carlile egymás oldala mellett küzdöttek. A mióta a harc megkezdődött, még soha sem állottak ily közel egymáshoz, mint ma. Egymás oldalán támadták meg az ellenséget, egymás oldalán állották meg helyüket az ellenséges gölyök záporában.

Rövid szünet állott be.

— Warrner! — mondá Carlile, gyorsan rég ellenfeléhez lépve — az ezredes részedre e parancsot küldte, ebből tervét megértheted.

— Jól van — mondá Warrner — miután a rövid jegyzéket elolvasta. — Van-e még valami eligazítani valód? — tette hozzá, mivel látta, hogy Carlile tétovázva, helyén maradt — mindjárt újra kezdődik, beszélj gyorsan, mit akarsz?

— Vallomást akarnék neked tenni — mondá Pál vontatva — és bocsátatot kérni tőled.

Warrner csodálkozva nézett társára.

— Tőlem bocsátatot, ugyan miért?

— Mivel azt hittem, hogy . . . hogy gyáva vagy. A mai nap azonban bebizonyította, hogy bátrabb szív férfi kebelben nem dobogott, mint a tied. Mélyen meg vagyok zavarodva és szégyenülve szerencsétlen viselkedésem felett. — Bocsáss meg nekem.

— Szivesen, — mondá Warrner s a két ifju tiszt melegen kezét szorított.

A következő pillanatban egy hadsegéd parancsot hozott a támadásra és a dandár megindult. —

Az ágyudörgés és harci láрма közt sem tudott Warrner megszabadulni szomorú gondolatai-

től; mily jó lett volna, — gondolá — ha Carlile mai vallomását ezelőtt néhány hónappal teszi. Carlile — sohajtá — nagyon nehéz lesz neked megbocsátanom.

A csinos, életerős ifjura tekintett. Csak néhány lépésnyire állott tőle és várta a további parancsot. Az ellenség épen visszahúzódott, valószínűleg, hogy egy újabb támadásra erőt gyűjtsön.

Warrner tekintete az ellenség távoli sorain tévedezett. Eközben észrevette, hogy egy közeli bokor levelei közül egy halálhozó fegyvercső csilámlik elő. A fegyver szemmel láthatólag a Carlile mellének volt szegezve és mint legközelebb álló tiszt valóban alkalmas céltábla volt az ellenséges harcra számára. Az első pillanatban a Warrner agyán pokoli öröm cikázott át. Ha Carlile elesik, akkor Melly szabad és . . .

E felindulás azonban csak pillanatig tartott, s rögtön elhatározta magát, hogy megmenti azon férfit, kit Melly szerelmével megajándékozott. A figyelmeztetésre már nem volt idő, sem a további fontolgatásra; Carlile csak a tett menthette meg. Gyors elhatározással a csodálkozó és megrémült Carlile előtt termett és a következő pillanatban mellével fogta fel a Carlilenak szánt halálos golyót.

Érzékeire köd borult. A mint az önkívületből fölébredt, feje egy hatalmas akácznak árnyékában a Carlile térdén nyugodott. Jéghidegséget érzett szíve körül és csak szaggatottan lélegzett. Szeliden távolítá el magától a poharat, melyet Carlile ajkainál tartott.

— Igyál bajtárs, az Istenre kérlek, igyál; csak néhány csöppet, könnyíteni fog rajtad. Ide doktor! Gyorsan ide, doktor!

— Nem fog használni semmit, — susogta a sebesült, gyöngé hangon — én meghalok.

— Doktor! — kiáltott Carlile — jöjjön ide Ön és mentse meg őt; nem lehet, nem szabad meghalnia.

— Carlile kapitány — szólt az orvos, miután átható tekintetet vetett Warrnerre — nézze Ön, miként foly a vér, lassan és szabályosan, — mintha szivattyuzná. Itt emberi segítség mitsem használ.

És a tudomány embere eltávozott, hogy mentsen és gyógyítson ott, hol a mentés és gyógyítás még lehetséges. Nem volt ideje a hasztalan késedelmezésre.

— És te élted áldoztad énérettem — panaszkodék Carlile — oh, miért tevéd ezt?

— Melly szíve meghasadt volna, ha te elesel — susogta Warrner halkán — mond neki . . .

Arca hamuszínüvé változott, hideg verejték ütött ki homlokán, azonban nem tudott meghalni, míg utolsó óhaját nem nyilvánította. Carlile föléje hajolt s fülét a haldokló férfi szájához illeszté s így fogta fel utolsó szavait:

— Mond meg Mellynek, hogy nem voltam gyáva!

És meghalt.

A mint a tudósítást Warrner haláláról Melly megkapta (Carlile tudósítá őt egy átázott és alig olvasható levélben), egész napra szobájába zárkózott. Nem engedett senkit magához. Magányának csak egyetlen társa volt: a legkeserűbb és legaggasztóbb szemrehányás, mely valaha emberi szívet gyötrött és kizökkent.

Egy férfi szerette őt. És ő félreismerete. Midőn megismerte, már késő volt. Halálával bizonyította derékségét.

KÖZGAZDASÁG.

Szalma-ipar gyergyóban.

Örömmel jegyzünk fel minden üdvös mozgalmat, mely közgazdasági tekintetben általában s különösen a szegény munkás nép anyagi jólétére is a gyakorlatban hasznosnak és célszerűnek mutatkozik.

Ily üdvös mozgalomnak tartjuk most borszéken a szalmaipar meghonosítását, a borvizes üvegek szállítására, mely gyakorlatban tapasztalt időnyerés, gyors kezelés, a szállítás könnyüség, és olcsóságánál fogva hivatva van a borvíz forgalomnak nagyobb lendületet adni.

Ezen speciális iparág meghonosítása a deszka ládákat a forgalomból kiszorítván — erdő-megkímélés, — tehát nemzetgazdasági szempontból bir megbecsülhetlen fontossággal.

A borvizes üvegek szállítására használatba vett szalma hüvelyek készítése sok szegény családnak már állandó kereset forrása.

Szalma hüvelyek készülnek nagyobb mennyiségben a csikszeredai kir. törvényszék fogdájában, a honnan a kir. ügyészség hetenkint 8—10.000 darabot küld borszékbe; minden 1000 darab 4 frttal fizettetvén. Ezen kívül dolgoznak még Ditróban, Szárhegyen és Csikszentdomokoson.

Ezen életre való hasznos iparág meghonosítása borszéki Fülöp Lajos urnak egyedüli érdeme, a ki e célra magával hozott gépecskéjével a munkás népet, és a rabokat fáradhatatlan buzgalommal tanította be. +

Hasznos tudnivalók.

A mult őszi szemzéseknek, melyek a tavasszal hajtottak ki legelőször, gondosan utána kell nézni, mert a fűrőbogár pondrója ilyenkor szokta magát az új hajtások gyengé leveleibe becsenni. E gyöngé leveleket elpusztítja. De elpusztul egyuttal lapunkét az egész hajtás is.

A virág cserepek megforgatása. A ki szobában tenyésztes virágot, úgy helyezze el azokat, hogy a reggeli napsugár szabadon érje, s ne sajnálja virág cserepeit naponta mindig akként fordítani, hogy a tegnap a nap felé fordított oldal, ma a szoba felé nézzen. Így a növény minden fáradság és erőlködés nélkül egyenes és egyenletes növéssé lesz. Különbösen már egy havi hanyagság is azonnal feltűnik. A növények mindig a napsugár felé hajlanak s csak ezen oldalon fejlődnek ki tökéletesen, míg a homályban levő oldalon elcsenevésznek egészen.

A cserebogarak irtása. A cserebogarak a gyümölcsösben roppant károkat okoznak. Szükséges tehát azokat kiirtani. A cserebogarakat forró vízzel szokták kiölni. De ennél sokkal egyszerűbb és olcsóbb eljárásra utal G. B. egy tapasztalt gyümölcs tenyésztes. G. B. a cserebogarak gyülekező helyein nagy hordókat, — levágott petróleum hordókat — állított fel, s a mint azok megteltek cserebogarakkal, körülbelül 90 gramm szénkéneget önt hozzá s aztán jól záró fődéllel betakarja. 15—20 perc alatt a cserebogarak elpusztulnak. A szénkéneget gyűlékony s azért égő szivarral vagy pipával nem szabad hozzá közelíteni. E cserebogarak kitűnő trágyát adnak. Sőt a kiszáritott cserebogarakat ellehet tartani s a legközelebbi télen tápláló csirketakarmányul lehet felhasználni. Így lehet a forró víz által megölt cserebogarakat is felszáritva kemenczében, télire zsákokban elteni. A csirkék nagyon szeretik e takarmányt.

Felelős szerkesztő: **Dr. BOCSKOR BÉLA.**

Főmunkatárs: **VITOS MÓZES.**

Kiadó: **GYÖRGYJAKAB MÁRTON.**

Egy három éves, jó fajta fejős bival, szép ünő-borjuval eladó

GÁL JÓZSEF-nél Cs.-Szeredában.

Sz. 306—1889. t.lkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy gyó.-szárhegyi Sajgó István (huszár) és neje Kánya Rózália végrehajthatóknak, odaváló Sajgó Ignác (huszár) és ügyvéd Orel Máté hagyatéki gondnok által képviselt Sajgó Ignácné hagyatéka végrehajtást szenvedők elleni közösség megszüntetése és járuléka iránti végrehajtási ügyben a csikszeredai kir. törvényszék (a gyergyószentmiklósi kir. járásbiróság) területén levő Gyergyó-Szárhegy község határán fekvő a gyergyószárhegyi 375 stjkvben A † 1. rendszám alatt foglalt és 1185. hrsz. alatt felvett ingatlanra az árverezést 425 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889 évi június hó 17-ik napján délelőtt 9 órakor Gyergyó-Szárhegy község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát — vagyis 42 frt 5 kr készpénzben vagy az 1881: LX. t. cz. 42. § ában jelzet árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság, Gyergyószentmiklóson, 1889. évi április hó 9-ik napján.

Szacsvay Imre,
kir. aljárásbíró.

(11—20).

Költségvetés.

A nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter urnak 53,888. számú tűzrendészeti kormányrendelete 8. §-ának teljesen megfelelő és több tűzoltó-egylet által ajánlott s több község által megrendelt

TŰZOLTÓ-FECSEKENDŐK- és SZEREKRŐL:

1 drb. soproni Seltenhofer-féle két vagy négy kerekű 5., 14. vagy 15 számú fecsekendő 10 c/m henger-átmérő és előírt felszerelésekkel, u. m.: 4 méter szívó-tömlő és 6 méter vezető kender-tömlő, kulcsok, harapófogók, olajozó-kanna stb. apró felszerelésekkel . . .	650 frt.
Külön rendelendő 60 méter, a magyar egységes csavarral ellátott I. minőségű kender-tömlő, 6 rézcavarral	117 frt.
1 drb. vízfordító kocsit, pirosra festve, vastengellyel, erősen vasalva, felszerelve 1 drb 300 lit. hordó, vasabroncsal és 1 drb 100 lit. káddal, belül vastag horganylemezzel bélelve	250 frt.
1 drb hordó és kád külön, esetleg a községek által felszerelendő szerkezetre, pirosra festve 42 frt.	
2 drb 6 mtr hosszú tűzlétra, 2 végén vasalva, festett	30 frt.
2 drb csákány, aczélból, nyelezve és festve	7 frt.
2 drb tűzhorog, 7 méter hosszú nyéllel, festve	20 frt.
2 drb ék-alaku fejsze, aczélból, erős fokkal, nyéllel, festve	5 frt.
4 drb villa, " " " " " "	6 frt.
2 drb lámpás, földbe beszúrható, 3 mtr. magas rudon és kézi lámpásnak is használható	16 frt.
Fuvar Sopronból	54 frt.

Összesen , 1155 frt.

Fentírt gyári árból hajlandó vagyok tömeges megrendelésknél 10%, írva tíz százalékot engedni. Tekintettel arra, hogy a gyárosok rendelésekkel tulságosan fel vannak halmozva; továbbá, hogy a magas kormányrendelet értelmében a szerek beszerzésére nagyon rövid idő van hagyva; kérem becses megrendeléseket mielőbb nozzám beküldeni. — Levélbeni felszólításra készséggel beutazom saját költségemen.

Riemer Ede, első székely gépraktár és „Soproni Seltenhofer Fr. fia!” megbízottja.

Ebbeli megkeresésekért kérem Boltresz Ferencz urhoz Csik-Karczfalván fordulni.